

בית המשפט העליון קובע: נדרשת עילת תביעה אישית בתובענה ייצוגית על זיהום סביבתי

בית המשפט העליון דן בשאלה האם ניתן להגיש תובענה ייצוגית בגין זיהום סביבתי כאשר התובע הייצוגי אינו מחזיק בעילת תביעה אישית. המקרה נוגע לפרשת 'דיזלגייט', בה נטען כי פולקסווגן השתמשה ברכיב תרמיתי במנועי הדיזל שלה כדי לזייף את נתוני פליטת הגזים המזהמים.

בשנת 2015 נחשפה פרשת 'דיזלגייט' בארה"ב, והוגשה בקשה לאישור תובענה ייצוגית בישראל על ידי בעלי מכוניות פולקסווגן. הבקשה הוגשה בשם כלל הציבור שנחשף לזיהום אוויר עודף. המדינה טענה כי רק היא מוסמכת להגן על האינטרס הציבורי ולתבוע בגין נזקים סביבתיים.

התובעים הייצוגיים טענו כי יש להם זכות להגיש תביעה נזיקית מכוח חוק אוויר נקי. פולקסווגן ואאודי טענו כי התובעים לא הוכיחו נזק אישי.

השופט י' עמית, בדעת רוב, קבע כי יש לקבל את הערעור ולדחות את התובענה הייצוגית. הוא ציין כי חוק תובענות ייצוגיות לא מאפשר תביעה בגין נזק כללי לציבור ללא עילת תביעה אישית. לא הוכח נזק אישי או קשר סיבתי בין ההתרשלות לנזק.

השופטת ר' רונן בדעת מיעוט טענה כי יש לאשר תביעה ייצוגית כללית בעוולה של חשיפה המונית, כדי לקדם הרתעה וצדק סביבתי.

בסיכום, הערעור התקבל ברוב דעות, ונקבע כי לא ניתן להגיש תובענה ייצוגית ללא עילת תביעה אישית.

pdf-embedder url="https://www.verdicts.co.il/wp-content/uploads/takdin-pdfs/8332435.pdf"]
=title"בית המשפט העליון קובע: נדרשת עילת תביעה אישית בתובענה ייצוגית על זיהום סביבתי"